

บทความวิจัยทั่วไป (General Research Article)**ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำวิจัยของบุคลากร คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**
Factors affecting of behavior research for Faculty of Medicine, Naresuan Universityปรารธนา เอนกปัญญากุล^{1*} และ ศศินิภา ศรีกัลยานิวัต^{2*}Prathana Anekpunyakul^{1*} and Sasinipa Srikanlayaniwart^{2*}**บทคัดย่อ**

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยกับพฤติกรรมการทำวิจัยของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผลการวิจัย พบว่า บุคลากรไม่เคยทำวิจัยมีมากกว่าที่เคยทำวิจัย สำหรับกลุ่มผู้ทำวิจัยส่วนใหญ่ที่ทำวิจัยจะเป็นงานวิจัยที่ทำเป็นกลุ่มและเป็นงานวิจัยที่ทำเพื่อพัฒนางานวิชาการตามสาขาที่สังกัด โดยได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณมหาวิทยาลัย และได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำวิจัยนั้น บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยโดยภาพรวมอยู่ระดับต่ำ ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ทศนคติต่อการทำวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการสนับสนุนจากคณะแพทยศาสตร์ในการทำวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ในส่วนของตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย ด้านความรู้ความสามารถและด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยกับพฤติกรรมการทำวิจัยของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า มีความแตกต่างกัน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย และด้านสนับสนุนจากสถาบันในการทำวิจัยกับพฤติกรรมการทำวิจัยของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย, พฤติกรรมการทำวิจัย

¹ หัวหน้างานงานวิจัย สำนักงานเลขานุการคณะ ² นักวิชาการสถิติ งานวิจัย สำนักงานเลขานุการคณะ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก 65000

¹ Chief Research Centre, Faculty of Medicine, ² Statistics Technical Officer, Research Centre, Faculty of Medicine, Naresuan University, Phitsanulok Province 65000

* Corresponding author E-mail : prathanaa@nu.ac.th

Received: 8 October 2013; Accepted: 30 November 2014

Abstract

The purpose of this research was to study the factors affecting research behavior and relationship between factors affecting the research behavior of personnel at Faculty of Medicine, Naresuan University. The results showed that personnel who has done research were more than those who have never done it. Most of the research was done in group and for professional development. Research works were sponsored by the University and published in national journal. The results of factors affecting research behavior were found that their knowledge and ability to do research were low. Motivation and support from Faculty of Medicine was also low. The attitude toward doing research was in fair level. There was a difference between the variable factors affecting research behavior found in knowledge and motivation factor. The results was also found that the attitude and support from the Faculty was not difference.

Keywords : Factors affecting research, behavior research

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการทำการศึกษาค้นคว้างานวิจัยเป็นจำนวนมาก ซึ่งผลของการศึกษาค้นคว้าที่ได้จะสามารถนำไปสู่การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ รวมถึงเป็นการพัฒนาแบบยั่งยืนต่อไป ซึ่งงานวิจัยที่ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการโดยใช้งบประมาณภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ โดยมีการจัดตั้งงบประมาณจากหน่วยงานวิจัยยื่นข้อเสนอการวิจัยพร้อมแผนความต้องการของการวิจัยของหน่วยงานที่จะดำเนินงานในปีงบประมาณที่กำลังของปีงบประมาณ โดยเปรียบเทียบผลงานที่ทำไปแล้วของหน่วยงานต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อให้สำนักงานงบประมาณใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณการวิจัยให้กับหน่วยงานต่างๆ ที่ยื่นข้อเสนอการวิจัยต่อไป [10]

จากข้อมูลในปัจจุบัน พบว่า จำนวนนักวิจัยมีน้อยมาก โดยเฉพาะนักวิจัยที่มาจากสายวิชาเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ โดยมีสาเหตุมาจากการขาดการสนับสนุนที่ดีในปัจจัยด้านต่างๆ จึงเป็นเหตุให้การพัฒนางานวิจัยของไทยอยู่ในวงจำกัด โดยนักวิจัยไทยมีจำนวนเท่ากับ 2.8 คน ต่อ 10,000 คน ขณะที่สิงคโปร์มี 41 คน ต่อ 10,000 [1]

ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการทำวิจัยเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้บุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนสามารถแก้ปัญหาและพัฒนาการปฏิบัติงาน รวมทั้ง

สามารถวางแผนการปฏิบัติงานในอนาคตได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถด้านการวิจัยของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ จึงทำการศึกษาสภาพการทำวิจัย ปัญหา/อุปสรรค และความต้องการในการทำวิจัยของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อนำมาพัฒนาการทำวิจัย และแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำวิจัยของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำวิจัยและปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยมีแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ความสามารถในการทำวิจัย

James Brain Quinn อ้างอิงใน [11] ได้แบ่งระดับความรู้เป็น 4 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 : Know –what (รู้ว่าเป็นอะไร) เป็นความรู้เชิงรับรู้ หรือ ความรู้ที่ได้รับมาจากการเรียน

เห็นหรือจดจำ มีลักษณะเป็นความรู้ในภาคทฤษฎีว่า
สิ่งนั้นคืออะไร

ระดับที่ 2: Know-how (รู้ว่าเป็นอย่างไร/รู้วิธีการ)
เป็นความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการ
การปฏิบัติให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

ระดับที่ 3 : Know-why (รู้ว่าทำไม/รู้เหตุผล)
เป็นความเข้าใจที่ลึกซึ้งซึ่งเหตุผลที่สลับซับซ้อนขึ้น
ภายใต้เหตุการณ์และสถานการณ์ต่างๆ ความรู้ใน
ระดับนี้สามารถพัฒนาได้บนพื้นฐานของประสบการณ์
ในการแก้ไขปัญหาและการอภิปรายร่วมกับผู้อื่น

ระดับที่ 4 : Care-why (ใส่ใจกับเหตุผล) เป็น
ความรู้ในลักษณะการสร้างสรรค์ที่มาจากตัวเอง บุคคล
ที่มีความรู้ในระดับนี้จะมีเจตจำนง แรงจูงใจ และการ
ปรับตัวเพื่อความสำเร็จ

นอกจากนี้ Gene Belinger อ้างอิงใน [4] กล่าวว่า
ถ้ามีการพัฒนาความรู้ไปอีกระดับหนึ่งจะเกิดปัญญา
(wisdom) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการใช้
ประสบการณ์และความรู้ในการตัดสินใจ หรือการใช้
วิจารณญาณได้เป็น อย่างดี การสะสมความรู้ในช่วง
ระยะเวลาหนึ่ง จะทำให้เกิดเป็นแหล่งปัญญาหรือภูมิ
ปัญญาได้ ทำให้เข้าใจหลักการ (principles) เกิดความ
เข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องราวต่างๆ (insights) โดยที่
พัฒนาการของการเกิดปัญญา เริ่มจากการนำข้อมูลที่มี
อยู่มาประมวลผลให้เป็นสารสนเทศจะทำให้เกิดความ
เข้าใจและเห็นความสัมพันธ์มากขึ้น เมื่อเป็นความรู้จะ
ทำให้เข้าใจรูปแบบของความสัมพันธ์ได้ดี และเมื่อเกิด
เป็นปัญญาจะช่วยทำให้เข้าใจหลักการโดยการมอง
พัฒนาการจากข้อมูลมาเป็นสารสนเทศ และจาก
สารสนเทศเป็นความรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัตินั้นไม่
สามารถมองแบบหยุดนิ่งได้แต่จำเป็นต้องพิจารณา
บริบทของผู้นำไปใช้ประกอบด้วย พัฒนาการของความรู้

2. แรงจูงใจในการทำวิจัย

Herzberg and others (1959) อ้างใน [1]
ซึ่งได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการ
ทำงานของบุคคล พบว่าแรงจูงใจในการทำงาน
แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบ คือ ปัจจัยจูงใจและปัจจัย
ค้ำจุน ดังนี้

1. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับตัวงานโดยตรง
ซึ่งทำให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานนั้นเรียกว่าปัจจัย
จูงใจหรือแรงจูงใจภายใน (Motivational Factors) ได้แก่

1.1 ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล
(Achievement)

1.2 การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition)

1.3 ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ (The Work Itself)

1.4 ความรับผิดชอบ (Responsibility)

1.5 ความก้าวหน้า (Advancement)

2. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการ
ทำงาน หรือเรียกว่าปัจจัยค้ำจุนหรือแรงจูงใจภายนอก
(Hygiene Factors) ได้แก่

2.1 เงินเดือน (Salary)

2.2 โอกาสความก้าวหน้าในอนาคต (Possibility
of Growth)

2.3 ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน (Inter
Personal Relations with Superior, Subordinate, Peers)

2.4 สถานภาพของอาชีพ (Status)

2.5 นโยบายและการบริหาร (Company Policy
and Administration)

2.6 สภาพการทำงาน (Working Conditions)

2.7 ความเป็นอยู่ส่วนตัว (Personal Life)

2.8 ความมั่นคงในงาน (Security)

2.9 วิธีการปกครองบังคับบัญชา (Supervision-
Technical)

3. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติต่อการวิจัย

ทริแอนดิส [11] ให้ความหมายของทัศนคติ
ไว้ว่า ทัศนคติเป็นความคิดที่มีความรู้สึกแฝงอยู่ ซึ่งจะ
กระตุ้นให้เกิดการกระทำต่อสิ่งหนึ่งในสถานการณ์ทาง
สังคมนั้น โดยทัศนคติมี 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้
หรือความคิด (cognitive) ความรู้สึก (affective) ซึ่ง
หมายถึงสิ่งจูงใจให้เกิดพฤติกรรม และความพร้อมที่จะ
กระทำ (predisposition to act)

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์ [4] ได้สรุปคุณลักษณะ
ของทัศนคติว่ามี 6 รูปแบบ คือ

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ไม่ใช่
เป็นสิ่งที่มิตัดตัวมาแต่เกิด

2. ทัศนคติมีคุณลักษณะของการประเมิน
(evaluative nature)

3. ทศนคติมีคุณภาพและความเข้ม (quality and intensity)

4. ทศนคติมีความคงทนไม่เปลี่ยนง่าย (permanence)

5. ทศนคติต้องมีสิ่งที่แน่นอน (attitude object)

6. ทศนคติมีลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งของกับบุคคลอื่น หรือกับสถานการณ์ และความสัมพันธ์นี้เป็นความรู้สึกงู้อใจ (Motivation affect)

ดวงดาว พันธิตพงษ์ อ่างอิงโน [1] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์มีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยอยู่ในระดับสูง และเชื่อว่าการทำวิจัยนั้นจะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและขณะเดียวกันก็ช่วยให้อาจารย์ได้รับประสบการณ์มากขึ้นด้วย

4. การสนับสนุนจากสถาบันในการวิจัย

ทิพวรรณ บุญเพิ่ม [7] ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบสภาพและแนวโน้มการวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทยและญี่ปุ่น ซึ่งพบว่าปัญหาอุปสรรคของนักวิจัยไทย คือ งบประมาณ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบข้อมูลสารสนเทศและแหล่งค้นคว้ามีน้อย

นาฏอนงค์ สุวรรณจิตต์ [5] ได้ศึกษาเรื่องปัญหาอุปสรรคการทำวิจัยของอาจารย์ประจำวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการสนับสนุนด้านการเงิน ลดขั้นตอนต่างๆ ทางระเบียบราชการ จัดหาอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ ให้มีแหล่งวิชาการเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้า จัดห้องทำงานที่เอื้อต่อการทำวิจัย ปรับปรุงระบบการสืบค้นข้อมูลรวมตลอดถึงลดภาระงานอื่นๆ นอกเหนือจากการสอน

โดยการส่งเสริมให้เกิดการวิจัยในหน่วยงานนั้น จำเป็นต้องสร้างบรรยากาศเพื่อเกื้อกูลต่อการทำวิจัยให้มากที่สุด เช่น โครงสร้างของหน่วยงานมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นศูนย์ข้อมูลที่ดี พร้อมทั้งจะนำมาใช้งาน การมีเอกสารที่เกี่ยวข้องเพียงพอต่อการทำวิจัย มีอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกรวมถึงการมีทุนวิจัยให้เพียงพอ รวมถึงการมีช่องทางเครือข่ายสำหรับเผยแพร่และติดต่อ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มประชากร ได้แก่ บุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 1,110 คน [3]

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 285 คน โดยการเปิดตารางของ Krejcie and Morgan [6]

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมา แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและพฤติกรรมการทำงานวิจัยเป็นการถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและพฤติกรรมการทำงานวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย เป็นการสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย ประกอบด้วยปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการวิจัย ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการวิจัย ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการวิจัย และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากสถาบันในการวิจัย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เป็นการสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำวิจัยมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี

4. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์สถานภาพและพฤติกรรมการทำงานวิจัยของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้สถิติแจกแจงความถี่และร้อยละ

2. ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานวิจัยของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยกับพฤติกรรมการทำงานวิจัยของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square)

5. สถานที่เก็บข้อมูล

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 81.9 และเพศชายจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 สถานภาพ ส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 81.3 รองลงมาเป็นอื่นๆ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 และเป็นอาจารย์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ อายุการทำงาน ส่วนใหญ่ อายุต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมาคือ อายุ 6-10 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 และน้อยที่สุดคือ อายุ 16 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ส่วนใหญ่เป็นวิชาชีพเฉพาะ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาเป็น ตำแหน่งทั่วไป จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 และตำแหน่งเชี่ยวชาญเฉพาะ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นระดับตำแหน่ง พบว่า ประเภทตำแหน่งวิชาการ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับอาจารย์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 รองลงมาเป็นระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 และเป็นระดับศาสตราจารย์กับรองศาสตราจารย์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ ประเภทตำแหน่งด้านผู้บริหาร เพียง 1 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 0.32 ประเภทตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นระดับปฏิบัติการ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 รองลงมาเป็นระดับชำนาญการ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 และเป็นระดับชำนาญการพิเศษกับเชี่ยวชาญ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ ประเภทตำแหน่งด้านเชี่ยวชาญเฉพาะ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นระดับปฏิบัติการ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 รองลงมาเป็นระดับชำนาญการ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และระดับเชี่ยวชาญพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ ประเภทตำแหน่งทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่เป็นระดับปฏิบัติการ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 และเป็นระดับชำนาญการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละสถานภาพของบุคลากร คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	51	15.9
2. หญิง	262	81.9
สถานภาพ		
1. อาจารย์	17	5.3
2. เจ้าหน้าที่	260	81.3
3. นิสิต	2	0.6
4. อื่นๆ โปรดระบุ	19	5.9
อายุการทำงาน		
1. 1-5 ปี	208	65
2. 6-10 ปี	75	23.4
3. 11-15 ปี	31	9.7
4. 16 ปีขึ้นไป	6	1.9
วิชาการ	8	2.5
1. ศาสตราจารย์	1	0.3
2. รองศาสตราจารย์	1	0.3
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์	2	0.6
4. อยู่ระหว่างการยื่นขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์	1	0.3
5. อาจารย์	11	3.4
ผู้บริหาร	1	0.3
1. ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีหรือเทียบเท่า	0	0
2. ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่า	1	0.3
วิชาชีพเฉพาะ	84	26.3
1. ปฏิบัติการ	93	29.1
2. ชำนาญการ	30	9.4
3. ชำนาญการพิเศษ	1	0.3
4. เชี่ยวชาญ	1	0.3
5. เชี่ยวชาญพิเศษ	0	0
เชี่ยวชาญเฉพาะ	30	9.4
1. ปฏิบัติการ	39	12.2
2. ชำนาญการ	11	3.4
3. ชำนาญการพิเศษ	0	0
4. เชี่ยวชาญ	1	0.3
5. เชี่ยวชาญพิเศษ	0	0
ทั่วไป	83	25.9
1. ปฏิบัติการ	117	36.6
2. ชำนาญการ	8	2.5
3. ชำนาญการพิเศษ	0	0

2. พฤติกรรมการทำวิจัยของบุคลากร

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยทำวิจัย จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 และเคยทำวิจัย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ในจำนวนของผู้ที่เคยทำวิจัยนั้นส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยประเภทกลุ่ม จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 รองลงมาเป็นงานวิจัยเดี่ยว จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ซึ่งลักษณะผลงานวิจัยที่ทำ ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ทำเพื่อพัฒนางานวิชาการตามสาขาที่สังกัด คิดเป็นร้อยละ 8.1 รองลงมาเป็นงานวิจัยที่ทำตามยุทธศาสตร์จังหวัด/ประเทศ คิดเป็นร้อยละ 3.8 งานวิจัยในลักษณะอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.4 งานวิจัยที่ทำเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 1.6 และงานวิจัยสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 1.3 เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และงานวิจัยส่วนใหญ่ที่ทำได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณรายได้มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 8.8 รองลงมาได้แก่ทุนสนับสนุนจากแหล่งอื่น เช่น กระทรวงการคลัง งบประมาณจังหวัด องค์กรต่างประเทศ สสส. สวทช. เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 4.1 จากงบประมาณแผ่นดิน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ส่วนใหญ่ไม่เคยเผยแพร่ผลงานวิจัย คิดเป็นร้อยละ 11.9 รองลงมาผลงานวิจัยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และมีการรับรองการใช้ ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน คิดเป็นร้อยละ 2.5 และได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ คิดเป็นร้อยละ 2.2 โดยผลงานวิจัยนำเสนอระดับชาติ คิดเป็นร้อยละ 1.6 และนานาชาติ คิดเป็นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ด้านพฤติกรรมการทำวิจัย

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมการทำวิจัย		
1. เคยทำ	48	15.0
2. ไม่เคยทำ	219	68.4
จำนวนผลงานวิจัยที่ไม่รวมวิทยานิพนธ์		
1. ประเภทวิจัยเดี่ยว	16	5.0
2. ประเภทวิจัยกลุ่ม	33	10.3
ผลงานวิจัยที่ทำเป็นงานวิจัยในลักษณะใด		
1. พัฒนางานวิชาการตามสาขาที่สังกัด	26	8.1
2. พัฒนาการเรียนการสอน	5	1.6
3. วิจัยสถาบัน	4	1.3

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
4. ตามยุทธศาสตร์จังหวัด/ประเทศ	12	3.8
5. อื่นๆ (โปรดระบุ)	11	3.4
งานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากแหล่งใด		
1. งบประมาณรายได้มหาวิทยาลัย	28	8.8
2. งบประมาณแผ่นดิน	11	3.4
3. แหล่งภายนอก	6	1.9
4. อื่นๆ (โปรดระบุ)	13	4.1
ผลงานวิจัยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่		
1. ไม่เคยเผยแพร่ผลงาน	38	11.9
2. ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ	7	2.2
3. ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ	4	1.3
4. ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร	0	0
5. นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน	8	2.5
6. นำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ	5	1.6
7. นำเสนอผลงานวิจัยระดับนานาชาติ	3	0.9
8. อื่นๆ	2	0.6

3. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ในแต่ละด้าน สามารถอธิบายได้ ดังนี้

ด้านความรู้ความสามารถในการวิจัย
พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในด้านความรู้ความสามารถในการวิจัยอยู่ในระดับต่ำ ($x = 1.45$, $S.D. = 3.404$) และหากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในด้านความรู้ความสามารถในการทำวิจัยอยู่ในระดับต่ำทุกข้อ 3 อันดับแรก คือ การกำหนดสมมติฐานการวิจัย ($x = 1.05$, $S.D. = 3.892$) การออกแบบการวิจัย ($x = 1.20$, $S.D. = 3.671$) และการกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย ($x = 1.23$, $S.D. = 3.741$) ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้ความสามารถในการวิจัย

ความรู้ความสามารถ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การระบุปัญหาการวิจัย	1.34	3.661	ต่ำ
2. การออกแบบการวิจัย	1.2	3.671	ต่ำ
3. การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย	1.23	3.741	ต่ำ
4. การกำหนดสมมติฐานการวิจัย	1.05	3.892	ต่ำ
5. การเลือกเครื่องมือให้สอดคล้องกับตัวแปรที่ต้องการ	1.71	3.119	ต่ำ
6. การสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับตัวแปรที่ต้องการ	1.69	3.115	ต่ำ
7. การเลือกใช้สถิติในการวิจัย	1.58	3.218	ต่ำ
8.การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เช่น SPSS, STATA	1.05	3.892	ต่ำ
9. การวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลการวิจัย	1.63	3.227	ต่ำ
10. การเขียนรายงานการวิจัย	1.55	3.264	ต่ำ
ความรู้ความสามารถโดยภาพรวม	1.45	3.404	ต่ำ

ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยอยู่ในระดับต่ำ ($x = 2.45$, S.D. = 3.065) และหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในด้านงานวิจัยเป็นสิ่งที่ท้าทาย ($x = 2.68$, S.D. = 2.733) ผลวิจัยก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ($x = 2.62$, S.D. = 3.128) การทำวิจัยทำให้ได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ($x = 2.63$, S.D. = 2.978) การทำวิจัยช่วยพัฒนาศักยภาพทางปัญญา ($x = 2.64$, S.D. = 3.047) และผลงานวิจัยนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ($x = 2.53$, S.D. = 3.032) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่เหลืออยู่ในระดับต่ำ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านแรงจูงใจในการวิจัย

แรงจูงใจในการทำวิจัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. งานวิจัยเป็นสิ่งที่ท้าทาย	2.68	2.733	ปานกลาง
2. ทำวิจัยเพื่อนำผลงานไปใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการ	2.45	2.853	ต่ำ
3. ทำวิจัยเพื่อนำผลงานไปช่วยเหลือสังคมและชุมชน	2.48	3.011	ต่ำ
4. ทำวิจัยเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นและใฝ่รู้ของตนเอง	2.45	3.081	ต่ำ
5. ทำวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของสถาบัน	2.42	2.988	ต่ำ
6. ทำวิจัยเพราะต้องการได้รับการยอมรับจากสังคมวิชาการ	2.25	3.099	ต่ำ
7. การทำวิจัยช่วยฝึกกระบวนการคิดอย่างมีระบบ	2.44	3.22	ต่ำ
8. ผลวิจัยก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง	2.62	3.128	ปานกลาง
9. การทำวิจัยทำให้ได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	2.63	2.978	ปานกลาง
10. การทำวิจัยช่วยพัฒนาศักยภาพทางปัญญา	2.64	3.047	ปานกลาง
11. การทำวิจัยส่งผลให้ได้ปรับขึ้นเงินเดือน	2.49	3.051	ต่ำ
12. ผลงานวิจัยนำมาประยุกต์ใช้กับการสอนได้อย่างดี	2.31	3.135	ต่ำ
13. ผลงานวิจัยนำมาใช้ประกอบการเขียนตำรา	2.27	3.129	ต่ำ
14. ผลงานวิจัยนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	2.53	3.032	ปานกลาง
15. ความสำเร็จของงานวิจัยครั้งก่อนเป็นแรงผลักดันในการทำวิจัย	2.14	3.504	ต่ำ
แรงจูงใจในการทำวิจัยโดยภาพรวม	2.45	3.065	ต่ำ

ด้านทัศนคติต่อการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในด้านทัศนคติต่อการวิจัยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($x=2.50$, S.D. =2.880) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรก ได้แก่ ผลงานวิจัยช่วยให้เกิดความภาคภูมิใจ ($x=3.02$, S.D. =2.625) การทำวิจัยทำให้ได้รับประสบการณ์และความรู้เพิ่มขึ้น ($x=2.87$, S.D. =2.939) ผลงานวิจัยนำมาใช้พัฒนางานที่ทำให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ($x=2.78$, S.D. =2.982) (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านทัศนคติในการวิจัย

ทัศนคติต่อการวิจัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ผลงานวิจัยช่วยให้เกิดความภาคภูมิใจ	3.02	2.625	ปานกลาง
2. ผลจากงานวิจัยนำมาใช้ประกอบการสอนได้	2.71	2.756	ปานกลาง
3. ผลงานวิจัยนำมาใช้พัฒนางานที่ทำให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	2.78	2.928	ปานกลาง
4. วิจัยเป็นสิ่งที่ฝึกหัดกันได้	2.63	3.27	ปานกลาง
5. งานวิจัยเป็นเรื่องง่ายๆ ใครๆ ก็ทำได้	2.14	2.859	ต่ำ
6. คนที่ทำวิจัยเป็นคนที่หาความทุกข์ใส่ตัว	2.09	2.937	ต่ำ
7. การทำวิจัยช่วยให้ผู้ทำเป็นคนมีเหตุผล	2.67	3.046	ปานกลาง
8. การทำวิจัยเป็นเรื่องยากเกินความสามารถ	2.38	2.734	ต่ำ
9. เมื่อนึกถึงการวิจัยทำให้เกิดความเครียดทันที	2.63	2.745	ปานกลาง
10. การวิจัยทำให้สิ้นเปลืองเวลา	2.36	2.729	ต่ำ
11. การทำวิจัยทำให้ประสิทธิภาพการสอนลดลง	2.06	2.896	ต่ำ
12. การทำวิจัยเป็นการเพิ่มภาระหน้าที่งานโดยไม่จำเป็น	2.29	2.723	ต่ำ

ทัศนคติต่อการวิจัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
13. การทำวิจัยทำให้มีโอกาสดำเนินงานในอาชีพ	2.74	2.846	ปานกลาง
14. การทำวิจัยทำให้มีความมั่นคงในหน้าที่การงาน	2.63	2.808	ปานกลาง
15. การทำวิจัยทำให้ได้รับประสบการณ์และความรู้เพิ่มขึ้น	2.87	2.939	ปานกลาง
16. มีผลงานวิจัยมากมายที่ไม่ได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์	2.52	3.116	ปานกลาง
17. ผลงานวิจัยส่วนใหญ่ขาดความน่าเชื่อถือ	2.25	2.777	ต่ำ
18. การทำวิจัยเป็นสิ่งที่สิ้นเปลืองงบประมาณไม่คุ้มกับผลประโยชน์ที่ได้รับ	2.12	2.85	ต่ำ
19. ความก้าวหน้าทางวิชาการได้มาจากการทำวิจัย	2.57	3.052	ปานกลาง
ทัศนคติต่อการวิจัย โดยภาพรวม	2.5	2.88	ปานกลาง

ด้านการสนับสนุนจากคณะแพทยศาสตร์ในการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในด้านการสนับสนุนจากคณะแพทยศาสตร์ในการวิจัยอยู่ในระดับต่ำ ($x=1.80$, S.D. = 3.750) และหากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในด้านการสนับสนุนจากคณะแพทยศาสตร์ในการวิจัยอยู่ในระดับต่ำทุกข้อ 3 อันดับแรก คือ ด้านอนุญาตให้ลาไปทำวิจัยโดยไม่นับวันลา ($x=1.55$, S.D. = 3.809) ด้านนำผลงานวิจัยมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความดีความชอบ ($x=1.55$, S.D.= 4.246) และด้านจัดการภาระการสอน (load) ลดลงสำหรับผู้ทำวิจัย ($x=1.58$, S.D.=3.858) ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ด้านการสนับสนุนจากคณะในการวิจัย

การสนับสนุนจากคณะ แพทยศาสตร์ในการวิจัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. กำหนดนโยบายที่ชัดเจนใน การสนับสนุน การวิจัย	2.15	3.556	ต่ำ
2. มีการจัดสรรรางวัลสำหรับผู้ มีผลงานวิจัยดีเด่น(ประกาศ มหาวิทยาลัย	2.22	3.447	ต่ำ
3. การจัดตารางสอนเอื้อต่อการ ทำวิจัย	1.78	3.643	ต่ำ
4. ส่งเสริมให้อาจารย์มีเวลา สำหรับทำวิจัย	1.74	3.676	ต่ำ
5. จัดภาระการสอน (load) ลดลงสำหรับผู้ทำวิจัย	1.58	3.858	ต่ำ
6. อนุญาตให้ลาไปทำวิจัยโดย ไม่นับวันลา	1.55	3.809	ต่ำ
7. จัดสรรทุนสนับสนุนการทำ วิจัยอย่างเพียงพอและ เหมาะสม	1.69	3.789	ต่ำ
8. สนับสนุนวัสดุสำหรับทำวิจัย	1.76	3.752	ต่ำ
9. มีหน่วยงานให้การ ช่วยเหลือ ปรึกษาการทำวิจัย	1.85	3.78	ต่ำ
10. มีการเชื่อมโยงเครือข่าย กับนักวิจัยทั้ง ในและ ต่างประเทศ	1.76	3.754	ต่ำ
11. มีคลังข้อมูลสำหรับค้นคว้า ทำวิจัยที่เป็นข้อมูลปัจจุบัน	1.83	3.772	ต่ำ
12. เปิดโอกาสให้เข้าร่วม สัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับ การทำวิจัย	1.95	3.631	ต่ำ
13. จัดสรรงบประมาณ สนับสนุนการเผยแพร่ ผลงานวิจัย	1.88	3.609	ต่ำ
14. มีส่วนจัดหาเงิน ทุนอุดหนุนการทำวิจัยจาก ภายนอก	1.67	3.845	ต่ำ
15. นำผลงานวิจัยมาใช้เป็น เกณฑ์ในการพิจารณาความดี ความชอบ	1.55	4.246	ต่ำ
การสนับสนุนจากคณะ แพทยศาสตร์ในการวิจัยโดย ภาพรวม	1.80	3.75	ต่ำ

จากการศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยที่
ส่งผลต่อการทำวิจัยกับพฤติกรรมการทำวิจัยของ
บุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย ได้แก่ ด้าน
ความรู้ความสามารถในการทำวิจัยและด้านแรงจูงใจใน
การทำวิจัย (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ความแตกต่างระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การทำวิจัยกับพฤติกรรมการทำวิจัยของบุคลากร
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การทำวิจัย	Value	df	Chi- Square
ด้านความรู้	211.2	92	0.000
ความสามารถในการ ทำวิจัย			
ด้านแรงจูงใจใน การทำวิจัย	150.6	116	0.017
ด้านทัศนคติต่อ การทำวิจัย	139.9	118	0.082
ด้านสนับสนุนจาก สถาบันในการทำวิจัย	130.8	118	0.197

*** ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษาสถานภาพของบุคลากรคณะ
แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า ส่วนใหญ่เป็น
เพศหญิงร้อยละ 81.9 สถานภาพส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่
ร้อยละ 81.3 อายุการทำงาน ส่วนใหญ่อายุน้อยกว่า 5 ปี
ร้อยละ 65.0 ส่วนใหญ่เป็นวิชาชีพเฉพาะ ร้อยละ 26.3
รองลงมาพิจารณาในระดับตำแหน่งด้านวิชาการ ส่วนใหญ่
เป็นระดับอาจารย์ ร้อยละ 3.4 ระดับตำแหน่งด้าน
ผู้บริหาร ร้อยละ 0.32 ส่วนระดับตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ
ส่วนใหญ่อยู่ระดับปฏิบัติการ ร้อยละ 29.1 ระดับตำแหน่ง
ด้านเชี่ยวชาญเฉพาะส่วนใหญ่เป็นระดับปฏิบัติการ
ร้อยละ 12.2 ระดับตำแหน่งทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นระดับ
ปฏิบัติการ ร้อยละ 36.0

จากการศึกษาพฤติกรรมการทำวิจัยของ
บุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า
เคยทำวิจัย ร้อยละ 15.0 ในจำนวนของผู้ที่เคยทำวิจัยนั้น

ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยประเภทกลุ่ม ร้อยละ 10.3 เมื่อพิจารณาเป็นจำนวนเรื่องพบว่าทั้งงานวิจัยเดี่ยว และงานวิจัยกลุ่ม ส่วนใหญ่จำนวนเรื่องน้อยกว่า 1 เรื่อง ร้อยละ 5.3 ซึ่งลักษณะผลงานวิจัยที่ทำ ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ทำ เพื่อพัฒนางานวิชาการตามสาขาที่สังกัด ร้อยละ 8.1 งานวิจัยส่วนใหญ่ที่ทำและได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณรายได้มหาวิทยาลัย ร้อยละ 8.8 และส่วนใหญ่ไม่เคยเผยแพร่ผลงานวิจัย ร้อยละ 11.9 ส่วนที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ ร้อยละ 2.2 โดยผลงานวิจัยนำเสนอระดับชาติมากกว่าระดับนานาชาติ

จากการศึกษาระดับของปัจจัยแต่ละด้านที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการทำวิจัยของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า บุคลากรคณะแพทยศาสตร์มีความรู้ความสามารถในการวิจัยโดยภาพรวมในระดับต่ำ โดยมองว่าการกำหนดสมมติฐานการวิจัยและใช้โปรแกรมสำเร็จรูปของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้น้อยที่สุด เป็นไปในทางเดียวกับด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ โดยมองว่างานวิจัยเพราะต้องการได้รับการยอมรับจากสังคมวิชาการ และความสำเร็จของงานวิจัยในครั้งก่อนเป็นแรงผลักดันในการวิจัย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่บุคลากรไม่ค่อยได้ให้ความสนใจมากนัก และทัศนคติต่อการวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมองว่าคนที่ทำงานวิจัยเป็นคนหาความทุกข์ใส่ตัว และการทำวิจัยทำให้ประสิทธิภาพการสอนลดลง ซึ่งบุคลากรส่วนใหญ่จะนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปปรับใช้ในเรื่องของการเรียนการสอน และการทำวิจัยในครั้งต่อไป และสุดท้ายคือด้านการสนับสนุนจากคณะแพทยศาสตร์ในการวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ โดยมองว่าการอนุญาตให้ลาไปทำวิจัยโดยไม่นับวันลา และนำผลงานวิจัยมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความดีความชอบ นโยบายการสนับสนุนการวิจัยยังไม่เป็นที่พอใจสำหรับบุคลากรคณะแพทยศาสตร์

ศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยกับพฤติกรรมกรรมการทำวิจัยของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถในการทำวิจัยและปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยกับพฤติกรรมกรรมการทำวิจัย

มีความแตกต่างกัน และในส่วนของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย และปัจจัยด้านสนับสนุนจากสถาบันในการทำวิจัยกับพฤติกรรมกรรมการทำวิจัย ไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบการความรู้ก่อนการทำวิจัย และความรู้หลังการทำวิจัยในด้านของการเขียนโครงการวิจัย การใช้สถิติในการวิจัย
2. ควรมีการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการทำวิจัยและปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย
3. ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการทำวิจัย โดยเฉพาะทุนที่ให้ในการสนับสนุน
4. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงวิถุวิสัย เพื่อค้นหาคำตอบในเชิงลึกต่อไป

เอกสารอ้างอิง

1. กอแก้ว จันทร์กิตทอง. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: http://bsri.swu.ac.th/webthesis/t_vinai.html. (วันที่ค้นข้อมูล: 29 ส.ค. 55).
2. เครือข่ายวิจัยสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา. โครงการจัดตั้งเครือข่าย; 2554.
3. งานทรัพยากรบุคคล. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2555, แหล่งที่มา: <http://www.med.nu.ac.th/hris/>
4. จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. ทัศนคติ ความเชื่อ และพฤติกรรม : การวัดทรัพยากรและการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ; 2538.
5. นาฏอนงค์ สุวรรณจิตต์. ปัญหาอุปสรรคการทำวิจัยของอาจารย์ประจำวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี สถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข; 2548.
6. บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น; 2545

7. ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. องค์กรแห่งความรู้ : จากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แซทไฟร์พริ้นติ้ง; 2548.
8. พรธิดา วิเชียรปัญญา. การจัดการความรู้ : พื้นฐานและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ. ธรรมมลการพิมพ์; 2547.
9. วิจัยสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.insti.research.com/2011/index.php?p=source.html> (วันที่ค้นข้อมูล: 29 ส.ค. 2555).
10. วุฒิพงศ์ ทยะพิงค์. การสร้างทัศนคติที่ดีต่อชีวิตการทำงาน.; 2551. (ออนไลน์)
11. สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. คู่มือจัดทำแผนการจัดการความรู้. กรุงเทพฯ; 2548.
12. สิทธิพนธ์ พทุพพ. สังคมวิทยาการเมือง การเปลี่ยนแปลงทางสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง; 2547.
13. <http://www.jvkk.go.th/jvkkfirst/story/general/66.htm>. (วันที่ค้นข้อมูล: 8 พ.ค. 2555)